

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 18. oktobra 2012*

„Direktiva 96/9/ES — Pravno varstvo baz podatkov — Člen 7 — Pravica sui generis — Baza podatkov o tekočih tekmah nogometnega prvenstva — Pojem ‚ponovna uporaba‘ — Kraj ponovne uporabe“

V zadevi C-173/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Združeno kraljestvo) z odločbo z dne 5. aprila 2011, ki je prispela na Sodišče 8. aprila 2011, v postopku

Football Dataco Ltd,

Scottish Premier League Ltd,

Scottish Football League,

PA Sport UK Ltd

proti

Sportradar GmbH,

Sportradar AG,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta v funkciji predsednice tretjega senata, K. Lenaerts (poročevalec), G. Arestis, J. Malenovský in D. Šváby, sodniki,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 8. marca 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Football Dataco Ltd Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League in PA Sport UK Ltd J. Mellor in L. Lane, barristers, ki sta ju pooblastila S. Levine in R. Hoy, solicitors,

— za Sportradar GmbH in Sportradar AG H. Carr, QC, ki ga je pooblastil P. Brownlow, solicitor,

* Jezik postopka: angleščina.

- za belgijsko vlado T. Materne, zastopnik, skupaj s R. Verbeke, advocaat,
- za špansko vlado N. Díaz Abad, zastopnica,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, A. Barros in A. Silva Coelho, zastopniki,
- za Evropsko komisijo M. Wilderspin in J. Samnadda, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 21. junija 2012

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 7 Direktive 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 459).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbami Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League in PA Sport UK Ltd (v nadaljevanju skupaj: Football Dataco in drugi) in družbama Sportradar GmbH in Sportradar AG (v nadaljevanju skupaj: Sportradar) med drugim glede domnevne kršitve pravice *sui generis*, ki naj bi jo imeli družba Football Dataco in drugi, v zvezi z bazo podatkov o tekočih tekmah nogometnega prvenstva („Football Live“).

Pravni okvir

- 3 Člen 1(2) Direktive 96/9 določa:

„Za namene te direktive izraz ‚baza podatkov‘ pomeni zbirko neodvisnih del, podatkov ali drugega gradiva, ki je sistematično in metodično razporejeno in individualno dostopno z elektronskimi in drugimi sredstvi.“

- 4 V poglavju III navedene direktive z naslovom „Pravica *sui generis*“ člen 7 te direktive, ki se nanaša na predmet varstva, določa:

„1. Države članice predvidijo pravico izdelovalca baze podatkov, pri katerem je prišlo do kakovostno in/ali količinsko znatne naložbe v pridobivanje, preverjanje ali predstavitev vsebine, da prepreči neupravičeno jemanje izvlečkov in/ali ponovno uporabo celotne vsebine te baze podatkov ali njenega bistvenega dela, ocenjenega kakovostno in/ali količinsko.

2. V tem poglavju:

- a) ‚jemanje izvlečkov‘ pomeni stalni aličasni prenos celotne vsebine baze podatkov ali njenega bistvenega dela na drug nosilec na katerikoli način in v katerikoli obliki;
- b) ‚ponovna uporaba‘ pomeni vsako obliko dajanja na voljo javnosti celotne vsebine baze podatkov ali njenega bistvenega dela z distribuiranjem primerkov, z dajanjem v najem, s sprotnim prenosom (on-line) ali drugimi oblikami prenosa. [...]

[...]

5. Ponavljajoče se in sistematično jemanje izvlečkov in/ali ponovna uporaba nebistvenih delov vsebine baze podatkov, če so to dejanja, ki nasprotujejo normalni uporabi te baze podatkov ali neupravičeno škodijo zakonitim interesom izdelovalca baze podatkov, ni dovoljeno.“

- 5 V Združenem kraljestvu je bila Direktiva 96/9 prenesena z uredbo o avtorski pravici in pravicah iz baz podatkov iz leta 1997 (Copyright and Rights in Database Regulations 1997), s katero je bil spremenjen zakon o avtorskih pravicah, modelih in patentih iz leta 1988 (Copyright Designs and Patents Act 1988). Določbe navedene uredbe, ki so upoštevnne v postopku v glavni stvari, so enake upoštevnim določbam te direktive.
- 6 V skladu s členom 5, točka 3, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42) je oseba s stalnim prebivališčem v državi članici lahko tožena v drugi državi članici „v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti pred sodišči kraja, kjer je prišlo ali kjer grozi škodni dogodek“.
- 7 Člen 8(1) in (2) Uredbe (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti („Rim II“) (UL L 199, str. 40) določa:

„1. Za nepogodbene obveznosti, nastale zaradi kršitve pravic intelektualne lastnine, se uporablja pravo države, za katero se zahteva zaščita.

2. V primeru nepogodbenih obveznosti, nastalih zaradi kršitev enotne pravice intelektualne lastnine Skupnosti, se za vprašanja, ki jih ustrezni instrument Skupnosti ne obravnava, uporablja pravo države, v kateri je bila kršitev storjena.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 8 Družba Football Dataco in drugi so odgovorni za organizacijo angleških in škotskih nogometnih prvenstev. Družba Football Dataco Ltd skrbi za ustvarjanje in izrabo podatkov in pravic intelektualne lastnine v zvezi s temi prvenstvi. Družba Football Dataco in drugi trdijo, da imajo na podlagi prava Združenega kraljestva pravico *sui generis* v zvezi z bazo podatkov, imenovano „Football Live“.
- 9 Football Live je zbirka podatkov o tekočih nogometnih tekmah (zadetki, imena igralcev, ki so dosegli gol, čas dodelitve rumenega ali rdečega kartona in ime igralca, ki mu je bil dodeljen, morebitni prosti streli, menjave). Te podatke naj bi zbirali zlasti nekdanji poklicni nogometni igralci, ki delujejo neodvisno na račun družbe Football Dataco in drugih in nogometne tekme obiskujejo iz tega razloga. Družba Football Dataco in drugi trdijo, da pridobivanje in/ali preverjanje teh podatkov zahteva znatne naložbe in da je za sestavo take baze podatkov potrebno veliko truda, vključno s strokovnim znanjem, delom, sposobnostjo ocenjevanja in/ali intelektualnim vložkom.
- 10 Sportradar GmbH je nemška družba, ki na internetu nudi prenos v živo, rezultate in druge statistike, ki se med drugim nanašajo na nogometne tekme angleške lige. Storitve se imenuje „Sport Live Data“. Ta družba ima spletno mesto, ki se imenuje betradar.com. Stavnice, ki so stranke družbe Sportradar GmbH, sklepajo pogodbe s švicarsko holdinško družbo Sportradar AG, ki je matična družba družbe Sportradar GmbH. Med temi stavnicami sta družbi bet365, ustanovljena v skladu s pravom Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske, ter družba Stan James s sedežem v Gibraltarju, ki ponujata storitve v zvezi s stavami za trg navedene države članice. Na spletnem mestu vsake od teh družb je povezava z betradar.com. Ko spletni uporabnik klikne na „Live Score“ se pojavijo iskani podatki pod napisom „bet365“ ali „Stan James“, odvisno od primera. Predložitveno sodišče zato sklepa, da je javnost Združenega kraljestva pomembna ciljna skupina družbe Sportradar.

- 11 Družba Football Dataco in drugi so 23. aprila 2010 pri High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, vložili tožbo zoper družbo Sportradar, s katero so zahtevali povračilo za škodo, ki jim je nastala, ker je ta družba kršila njihovo pravico *sui generis*. Družba Sportradar je 9. julija 2010 prerekala pristojnost tega sodišča za odločanje o zadevi.
- 12 Družba Sportradar GmbH je 14. julija 2010 pri Landgericht Gera (Nemčija) vložila tožbo zoper družbo Football Dataco in druge, da bi se ugotovilo, da se z njenimi dejavnostmi ne krši pravic intelektualne lastnine, ki naj bi jih imeli družba Football Dataco in drugi.
- 13 High Court of Justice se je s sodbo z dne 17. novembra 2010 razglasilo za pristojno za odločanje o tožbi, ki so jo vložili družba Football Dataco in drugi v delu, v katerem se z njo zahteva ugotovitev solidarne odgovornosti družbe Sportradar in njenih strank, ki uporabljajo njeno spletno mesto v Združenem kraljestvu, za kršitev njene pravice *sui generis* z dejanji jemanja izvlečkov in/ali ponovne uporabe. Vendar je to sodišče odločilo, da ni pristojno za odločanje o tožbi družbe Football Dataco in drugih v delu, v katerem se ta nanaša na primarno odgovornost družbe Sportradar za tako kršitev.
- 14 Družba Football Dataco in drugi ter družba Sportradar so pri Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) vložili pritožbo zoper to sodbo.
- 15 Družba Football Dataco in drugi trdijo, da je družba Sportradar podatke pridobila tako, da jih je iz Football Live skopirala na svoj strežnik, nato pa jih je posredovala javnosti Združenega kraljestva, ki je kliknilo na Live Score. Menijo, da je treba ugotoviti, da dejanja iz postopka v glavni stvari v skladu s teorijo „prenosa“ in „posredovanja“ niso opravljena le v državi članici, iz katere jih je poslala družba Sportradar, ampak tudi v državi članici njihovih naslovnikov, torej v obravnavanem primeru v Združenem kraljestvu.
- 16 Družba Sportradar trdi, da so podatki, ki so na spletnem mestu betradar.com, pridobljeni neodvisno. Dodaja, da je lahko v skladu s teorijo „emisije“ dejanje prenosa opravljeno le v kraju izvora podatkov, tako da sodišča Združenega kraljestva niso pristojna za dejanja, ki so ji očitana.
- 17 V teh okoliščinah je Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Če stranka podatke iz baze podatkov, ki je zaščitena s pravico *sui generis* na podlagi Direktive 96/9/ES [...], prenese na svoj spletni strežnik, ki je v državi članici A, in spletni strežnik na zahtevo uporabnika v državi članici B te podatke pošlje v uporabnikov računalnik, tako da so podatki shranjeni v pomnilniku tega računalnika in prikazani na njegovem zaslonu:

- (a) ali je dejanje pošiljanja podatkov ‚jemanje izvlečkov‘ ali ‚ponovna uporaba‘ s strani te stranke;
- (b) ali kakršnokoli dejanje jemanja izvlečkov in/ali ponovne uporabe s strani te stranke nastane:
 - (i) le v državi članici A;
 - (ii) le v državi članici B; ali
 - (iii) v obeh državah članicah, A in B?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 18 Predložitevno sodišče z vprašanjem iz točke (a) v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7 direktive 96/9 razlagati tako, da to, da oseba preko spletnega strežnika v državi članici A pošlje podatke, ki jih je pred tem prenesla iz baze podatkov, zaščitene s pravico *sui generis* na podlagi te direktive, na

računalnik druge osebe, ki je v državi članici B, na njeno zahtevo, tako da so podatki shranjeni v pomnilniku tega računalnika in prikazani na njegovem zaslonu, pomeni dejanje „jemanja izvlečkov“ ali „ponovne uporabe“ navedenih podatkov s strani osebe, ki je opravila to pošiljanje. Če je odgovor pritrديلen, z vprašanjem v točki (b) sprašuje, ali je treba šteti, da to dejanje nastane v državi članici A, v državi članici B ali v obeh.

- 19 Vprašanje predložitvenega sodišča temelji na več ugotovitvah, za presojo katerih je pristojno izključno samo, in sicer:
- Football Live je „baza podatkov“ v smislu člena 1(2) Direktive 96/9, ki izpolnjuje vsebinske pogoje, zaradi česar je na podlagi člena 7(1) varovana s pravico *sui generis*;
 - Družba Football Dataco in drugi so upravičenci do varstva baze podatkov Football Live s pravico *sui generis*, in
 - Družba Sportradar je podatke, ki so predmet pošiljanja iz postopka v glavni stvari, najprej skopirala iz te baze podatkov.
- 20 Sodišče je glede navedenega vprašanja iz točke (a) že razsodilo, da je treba pojem „ponovna uporaba“ glede na besedilo, s katerim je opredeljen v členu 7(2)(b) te direktive, in glede na cilj pravice *sui generis*, ki jo je določil zakonodajalec Unije, v splošnem kontekstu člena 7 Direktive 96/9 razlagati široko, tako da zajema vsa dejanja, s katerimi se baza podatkov, ki je varovana s pravico *sui generis*, ali njen del da na razpolago javnosti brez dovoljenja avtorja te baze podatkov (glej sodbo z dne 9. novembra 2004 v zadevi The British Horseracing Board in drugi, C-203/02, ZOdl., str. I-10415, točke 45, 46, 51 in 67). Narava in oblika ravnanj v zvezi s tem nista upoštevni.
- 21 Navedeni pojem zajema dejanje, kot je to v postopku v glavni stvari, s katerim oseba na predlog druge osebe prek spletnega strežnika pošlje na računalnik te druge osebe podatke, ki so bili prej preneseni iz vsebine baze podatkov, varovane s pravico *sui generis*. S takšnim pošiljanjem se te podatke namreč da na razpolago članu javnosti.
- 22 Na podlagi okoliščine, da se pred dejanji pošiljanja, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari, opravijo dejanja, pri katerih so udeležene družbe, ki organizirajo stave, ki imajo na podlagi pogodbe pravico dostopati do spletnega strežnika Sportradar in ki v okviru svojih dejavnosti svojim strankam omogočajo dostop do tega strežnika, ni mogoče ugotoviti, da pojmu „ponovne uporabe“ v smislu člena 7 Direktive 96/9 ne ustrezajo dejanja, s katerim družba Sportradar iz navedenega strežnika pošilja podatke iz varovane baze podatkov na računalnike teh strank.
- 23 Glede vprašanja v točki (b) je Evropska komisija v pisnih stališčih podvomila v koristnost odgovora na to vprašanje v tej fazi postopka v sporu o glavni stvari.
- 24 Čeprav je res, kot trdi Komisija, da to, da dejanja v postopku v glavni stvari ustrezajo pojmu „ponovna uporaba“ v smislu Direktive 96/9, ni odvisno od tega, kje v Evropski uniji so dejanja storjena, pa je treba v zvezi s tem poudariti, da, prvič, namen te direktive ni vzpostaviti enotnega pravnega varstva s pravico *sui generis* na ravni Unije.
- 25 Cilj Direktive 96/9 je, da se s približevanjem nacionalnih zakonodaj odpravijo razlike med temi zakonodajami na področju pravnega varstva baz podatkov, ki ogrožajo delovanje notranjega trga, prost pretok blaga in storitev v Uniji in razvoj informacijskega trga v njej (glej sodbo z dne 1. marca 2012 v zadevi Družba Football Dataco in drugi, C-604/10, točka 48).
- 26 Navedena direktiva zato od vseh držav članic zahteva, da v svoji nacionalni zakonodaji določijo varstvo baz podatkov s pravico *sui generis*.

- 27 V tem okviru je varstvo s pravico *sui generis*, kot ga določa zakonodaja države članice, načeloma omejeno na ozemlje te države članice, tako da ga upravičenec lahko uveljavlja le v primeru nedovoljenih dejanj ponovne uporabe, ki so bila storjena na tem ozemlju (glej po analogiji sodbo z dne 19. aprila 2012 v zadevi Wintersteiger, C-523/10, točka 25).
- 28 V zadevi v glavni stvari mora predložitveno sodišče, kot je razvidno iz predloga za predhodno odločanje, presoditi utemeljenost trditev družbe Football Dataco in drugih, ki se nanašajo na kršitev pravice *sui generis*, ki naj bi jo ti imeli v zvezi z bazo podatkov Football Live na podlagi prava Združenega kraljestva. Taka presoja zajema vprašanje, ali dejanja pošiljanja podatkov v postopku v glavni stvari kot dejanja, ki so se zgodila v Združenem kraljestvu, spadajo na krajevno področje uporabe varstva s pravico *sui generis*, ki jo določa ta država članica.
- 29 Drugič, člen 5(3) Uredbe št. 44/2001 v zadevah v zvezi s kvazidelikti, kot je ta v postopku v glavni stvari, določa posebno pristojnost „sodišč kraja, kjer je prišlo ali kjer grozi škodni dogodek“.
- 30 Iz tega sledi, da lahko vprašanje kraja dejanj pošiljanja iz postopka v glavni stvari, za katera družba Football Dataco in drugi trdijo, da so povzročila škodo velikim naporom, vloženim v sestavo baze podatkov Football Live, vpliva na pristojnost predložitvenega sodišča za odločanje o tožbi za priznanje primarne odgovornosti družbe Sportradar, ki je bila vložena pri tem sodišču.
- 31 Tretjič, iz člena 8 Uredbe št. 864/2007 je razvidno, da se v primeru kršitve pravice intelektualne lastnine, kot je pravica *sui generis* iz Direktive 96/9, ki ni „enotna pravica intelektualne lastnine Skupnosti“ v smislu drugega odstavka tega člena (glej točke od 24 do 26 te sodbe), za nepogodbene obveznosti, nastale zaradi take kršitve, na podlagi odstavka 1 navedenega člena 8 uporablja „pravo države, za katero se zahteva zaščita“.
- 32 To kolizijsko pravilo potrjuje, da je pomembno, ali so bila, ne glede na to, da je kraj dejanj pošiljanja v postopku v glavni stvari morebiti država članica, v kateri je spletni strežnik storilca teh dejanj, ta dejanja storjena v Združenem kraljestvu, torej v državi članici, v kateri družba Football Dataco in drugi zahtevajo varstvo baze podatkov Football Live s pravico *sui generis*.
- 33 V zvezi s tem mora kraj dejanja „ponovne uporabe“ v smislu člena 7 Direktive 96/9 tako kot opredelitev tega pojma ustrezati neodvisnim merilom prava Unije (glej po analogiji sodbo z dne 21. junija 2012 v zadevi Donner, C-5/11, točka 25).
- 34 Glede ponovne uporabe, storjene s strežnikom za objavo spletnega mesta, kot je ta v zadevi v postopku v glavni stvari, je treba poudariti, kot je to poudaril generalni pravobranilec v točkah 58 in 59 sklepnih predlogov, da je sestavljena iz vrste zaporednih dejanj, in sicer vsaj od dajanja zadevnih podatkov na spletno mesto, zato da lahko javnost do njih dostopi, do prenosa teh podatkov v države članice zainteresirane javnosti, kar se lahko opravi v različnih državah članicah (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Donner, točka 26).
- 35 Vendar je treba upoštevati tudi to, da se tak način objavljanja načeloma razlikuje od tradicionalnih načinov objavljanja, ker je vsebina, objavljena na spletnem mestu, vseprisotna in se lahko z njo takoj seznanijo nedoločeno število spletnih uporabnikov po vsem svetu, neodvisno od kakršnegakoli namena upravitelja tega spletnega mesta, da omogoči dostop te vsebine zunaj države članice, kjer ima sedež, in brez njegovega nadzora (glej v tem smislu sodbi z dne 7. decembra 2010 v združenih zadevah Pammer in Hotel Alpenhof, C-585/08 in C-144/09, I-12527, točka 68, in z dne 25. oktobra 2011 v združenih zadevah eDate Advertising in Martinez, C-509/09 in C-161/10, ZOdl., str. I-10269, točka 45).

- 36 Zato zgolj to, da je spletno mesto, ki vsebuje zadevne podatke, dostopno na zadevnem nacionalnem ozemlju, ne zadošča za ugotovitev, da je upravitelj tega spletnega mesta storil dejanje ponovne uporabe, za katero se uporablja nacionalno pravo tega ozemlja, ki ureja varstvo s pravico *sui generis* (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Pammer in Hotel Alpenhof, točka 69, in sodbo z dne 12. julija 2011 v zadevi L'Oréal in drugi, C-324/09, ZOdl., str. I-6011, točka 64).
- 37 Če bi bilo namreč zgolj na podlagi te dostopnosti mogoče ugotoviti, da gre za ponovno uporabo, bi se za spletna mesta in podatke, ki so kljub dokazom, da so namenjeni osebam zunaj ozemlja zadevne države članice, vendarle tehnično dostopni na tem ozemlju, neupravičeno uporabilo pravo tega ozemlja, ki ureja zadevno področje (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo L'Oréal in drugi, točka 64).
- 38 V zadevi v glavni stvari zgolj to, da so podatki na zahtevo spletnega uporabnika iz Združenega kraljestva, ki se nahajajo na spletnem strežniku družbe Sportradar, poslani na računalnik tega spletnega uporabnika za tehnične namene shranjevanja in prikazovanja na ekranu, ne zadošča za ugotovitev, da je družba Sportradar dejanje ponovne uporabe storila na ozemlju te države članice.
- 39 Ugotovitev, da je bilo dejanje ponovne uporabe storjeno na ozemlju države članice, v katero so bili poslani zadevni podatki, je odvisno od obstoja indicov, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da so bile ciljna skupina storilca dejanja osebe na tem ozemlju (glej po analogiji zgoraj navedene sodbe Pammer in Hotel Alpendorf, točke 75, 76, 80 in 92; L'Oréal in drugi, točka 65, in Donner, točke od 27 do 29).
- 40 V zadevi v glavni stvari je tak indic lahko okoliščina, da so na strežniku družbe Sportradar med drugim podatki o tekmah angleškega nogometnega prvenstva, kar kaže na to, da so dejanja pošiljanja v postopku v glavni stvari posledica namena družbe Sportradar, da naslovi javnost Združenega kraljestva.
- 41 Tudi to, da je družba Sportradar s pogodbo dodelila pravico do dostopa do svojega strežnika družbam, ki ponujajo storitve stav, katerih ciljna skupina je navedena javnost, je lahko indic, da je imela namen nasloviti to javnost, kar mora preveriti predložitveno sodišče, če se je družba Sportradar zavedala ali bi se morala zavedati te posebne ciljne skupine (glej po analogiji zgoraj navedeni sodbi Pammer in Hotel Alpenhof, točka 89, in Donner, točki 27 in 28). V zvezi s tem je lahko upoštevana morebitna okoliščina, da cena, ki jo je določila družba Sportradar za dodelitev te pravice do dostopa, kaže na pomembnost dejavnosti navedenih družb na trgu Združenega kraljestva in predvidevanj, da bodo spletni uporabniki te države članice pozneje dostopali do podatkov na spletnem mestu betradar.com.
- 42 Nazadnje okoliščina, da so podatki, ki jih družba Sportradar daje na splet, dostopni spletnim uporabnikom iz Združenega kraljestva, ki so stranke teh družb, v njihovem maternem jeziku, ki je drugačen od jezika, ki se običajno uporablja v državah članicah, iz katerih ta družba opravlja dejavnosti, lahko odvisno od primera, podkrepi indice za dokazovanje, da je ciljna skupina zlasti javnost Združenega kraljestva (glej po analogiji zgoraj navedeni sodbi Pammer in Hotel Alpenhof, točka 84, in Donner, točka 29).
- 43 Predložitveno sodišče bo, če taki indici obstajajo, utemeljeno ugotovilo, da je kraj dejanja ponovne uporabe, kot je ta v postopku v glavni stvari, ozemlje države članice, v kateri ima prebivališče uporabnik računalnika, na katerega so na njegovo zahtevo preneseni zadevni podatki z namenom shranjevanja in prikazovanja na ekranu (država članica B).
- 44 Teze, ki jo podpira družba Sportradar, da je treba šteti, da je dejanje „ponovne uporabe“ v smislu člena 7 Direktive 96/9 vedno storjeno izključno na ozemlju države članice, kjer je spletni strežnik, iz katerega so poslani zadevni podatki, ni mogoče sprejeti.

- 45 Poleg tega da je, kot so poudarili družba Football Dataco in drugi, včasih težko jasno določiti kraj takega strežnika (glej zgoraj navedeno sodbo Wintersteiger, točka 36), bi taka teza namreč pomenila, da bi se gospodarski subjekt, ki brez soglasja avtorja baze podatkov, ki je zaščiten s pravico *sui generis* na podlagi prava države članice, na spletu ponovno uporabi vsebino te baze podatkov, pri čemer je ciljna skupina te uporabe javnost te države članice, izognil uporabi nacionalnega prava zgolj zato, ker je njegov strežnik zunaj ozemlja te države članice. To bi vplivalo na polni učinek varstva zadevnega nacionalnega prava, ki ga ima baza podatkov (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo L'Oréal in drugi, točka 62).
- 46 Poleg tega bi bilo, kot trdijo družba Football Dataco in drugi, uresničevanje cilja varstva baz podatkov s pravico *sui generis*, ki mu sledi Direktiva 96/9, na splošno ogroženo, če bi bila dejanja ponovne uporabe, namenjena javnosti celotnega ozemlja Unije ali njegovega dela, izvzeta iz področja uporabe te direktive in nacionalnih zakonov, s katerimi je ta direktiva prenesena v nacionalno pravo, zgolj zato, ker je strežnik spletnega mesta, ki ga je uporabila oseba, ki je ta dejanja izvedla, v tretji državi (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo L'Oréal in drugi, točka 63).
- 47 Glede na navedene ugotovitve je treba na predloženo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 7 direktive 96/9 razlagati tako, da je to, da oseba preko spletnega strežnika v državi članici A pošlje podatke, ki jih je pred tem prenesla iz baze podatkov, zaščitene s pravico *sui generis* na podlagi te direktive, na računalnik druge osebe, ki ima prebivališče v državi članici B, na njeno zahtevo zaradi njihovega shranjevanja v pomnilniku tega računalnika in prikaza na njegovem zaslonu, dejanje „ponovne uporabe“ navedenih podatkov s strani osebe, ki jih je poslala. Ugotoviti je treba, da je bilo to dejanje opravljeno vsaj v državi članici B, če obstajajo indici, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da je bila ciljna skupina storilca dejanja javnost te države članice, kar mora preveriti nacionalno sodišče.

Stroški

- 48 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 7 Direktive 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov je treba razlagati tako, da je to, da oseba preko spletnega strežnika v državi članici A pošlje podatke, ki jih je pred tem prenesla iz baze podatkov, zaščitene s pravico *sui generis* na podlagi te direktive, na računalnik druge osebe, ki ima prebivališče v državi članici B, na njeno zahtevo zaradi njihovega shranjevanja v pomnilniku tega računalnika in prikaza na njegovem zaslonu, dejanje „ponovne uporabe“ navedenih podatkov s strani osebe, ki jih je poslala. Ugotoviti je treba, da je bilo to dejanje opravljeno vsaj v državi članici B, če obstajajo indici, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da je bila ciljna skupina storilca dejanja javnost te države članice, kar mora preveriti nacionalno sodišče.

Podpisi